

νὰ ἀνκαλύψῃ, ἔπρεπε νὰ γνωρισθῶσι πρὸ πολλοῦ. Ἀπλὸς ναύκληρος καὶ Γενουάτης· μάλιστα ἤθύνετο νὰ ἀνέυρῃ δολόκληρον κόσμον, τὸν ὁποῖον ἐξήκοντα αἰῶνες ἠγνόησαν;

Ἡ γνώμη αὕτη ἐπέμψθη εἰς τὴν αὐλήν· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη αὐτότι τινὰς υπερασπιστὰς καὶ ὁ Κολόμβος, ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Ἰσαβέλλα ἀπεκρίθησαν ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον θέλουσι σκεφθῆ περὶ τῆς προτάσεώς του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Κολόμβος κατήντησε κεινὸς περιγέλως διότι καὶ αὐτὰ τὰ παιδία βλέποντα αὐτὸν καθ' ὅδον ἐφώναζον, el loco el loco, ὁ λόκος, ὁ λόκος! . . . δικαίως ἄρα ἐκινδύνευε νὰ ἀπελπισθῇ.

Ἀλλ' οἱ μεγαλοφρεῖς ἄνδρες, τῶν ὁποίων ἡ καρδία, ἡ ἢ φαντασία ἐπικρατεῖ, εὐρίσκουσιν ἐνδόμυχον εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τινα βοήθειαν. Ἐν μόνον μειδίαμα ἀγαπητῇ γυναικὸς ἐνυσχυεῖ αὐτοὺς κατὰ τῶν σαρκασμῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ὥστε κανσφρονεῖ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως τοὺς μωροὺς καὶ τοὺς ἀμαθεῖς! Ὁ δὲ Κολόμβος ἠγάπα τῷ ὅτι εἰς τὴν Κορδύβαν· διότι ἦτο μέγας τὸ ἀνάστημα, εὐεῖδης καὶ κομψὸς τὴν συμπεριφορὰν, εἶχε γρυπὴν τὴν ῥίνα καὶ μακρὸν τὸ πρόσωπον, ἡ δὲ ζωγραφία τοῦ προσώπου εἰκόνιζε τὴν δξύτητα τοῦ νοῦς αὐτοῦ· μόνον αἱ τρίχες τοῦ δυστυχοῦς ἦσαν προῶπως λιουκασμέναι διὰ τὰς θλίψεις καὶ τὰς μερίμνας τῆς φιλοτιμίας του. Τὰ ἀνῆλθ ταῦτα πλεονεκτήματα ἐγοῦντιςσαν εὐγενῇ τινα κυρίαν τῇ, Beatrix Ensigner καὶ ἐξ αὐτῆς εἶχεν ἤδη δύο υἱούς· ὁ δὲ φυσικὸς δεσμός αὐτοῦ κατεῖχεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰ ἔσχατα πρὶν ἀναγκασθῇ νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ἀπειθύνθη λοιπὸν πρῶτον πρὸς πανόλβιον τινα καὶ δυνατόν μεγατῆνα τὸν Modina Sidonia· ὅστις ὅμως ἀπέκρουσε τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ὡς ματαιὴν· δεύτερον πρὸς τὸν Δοῦκα Medina Coeli, ὅστις ἄλλοτε ἐπιλοξένησεν αὐτόν· τότε δὲ ὑπεσχέθη νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ὡς ὑπερβαιούσης τῆς ἐπιχειρήσεως τοὺς πόρους ἰδιωτοῦ. Ἀλλ' ὁ Κολόμβος δεδαρυνμένος ἐκ τῶν τοιοῦτων ἀποτυχιῶν, ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Γαλίαν. Τότε ὑπῆγε νὰ ἰδῇ πάλιν τὸν ἱετὸν Juan Perez εἰς τὸ μοναστήριον διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ καὶ τὸν φίλτατον υἱὸν Διέγον. Ὁ ἡγούμενος ἔχυσε πυκρὰ δάκρυα μαθὼν ὅτι ἐμελέτα νὰ μακρυνθῇ τῆς Ἰσπανίας· ὅθεν ἐπιβὰς τῆς ἡμιοῦνος ἐπορεύθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν βασιλείσσαν, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε ποτε πνευματικὸς, συνηγόρησε δὲ μετὰ τοσοῦτον διακαοῦς ζήλου καὶ χριστιανικῆς χάριτος ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ, ὥστε συγχινηθεῖσα ἡ Ἰσαβέλλα μετεκάλεσεν εὐθὺς τὸν Κολόμβον· ἀλλ' ὡς συμπαθὴς καὶ γενναία ἐφρόντισε προηγουμένης νὰ δοθῶναι εἰς αὐτὸν κρυφίως ἐκ τοῦ ταμείου καὶ 20,000 μαραδέδια διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εὐσταλῶς εἰς τὴν αὐλήν.

Οτε ὑπέβαλεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλης τὸ ζέμμα του ὁ τελευταῖος Σαρακηνὸς βασιλεὺς τῆς Γρενάδας, ἐπέστρεψε καὶ ὁ Κολόμβος εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ἐπειδὴ ὅμως ἀπῆτει νὰ ἀναγορευθῇ ναύαρχος τοῦ πεμφορηζομένου στόλου, μετὰ δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς νέας ἡπείρου καὶ ἀντιβασιλεὺς αὐτῆς, κατὰ δὲ τοῦτο δὲν εἰσηκούσθη, ἀνεχώρησε πάλιν διὰ νὰ ὑπάρῃ εἰς τὴν Γαλίαν (1492).

Τότε ἐξοπνησαντες οἱ φίλοι του ἐποῦδαςαν νὰ ἀ-

ναρρίπισωσι τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῆς Ἰσπανίας. Τόσος πλοῦτος, τόση δύναμις καὶ δόξα νὰ δοθῇ εἰς τὸν Κάρολον! ἔπειτα εἰς αὐτόν· ἡ ἀνῆλθ καὶ ἡ αἰώνιος τιμὴ ὅτι ἔφερεν εἰς τὸν χριστιανισμόν τόσους λαοὺς εἰδωλολάτρης! τοῦτο ἡ Ἰσαβέλλα δὲν ἀνείχετο. Ὅθεν ἀρνούμενου τοῦ Φερδινάνδου ὑπεσχέθη ἡ ἀνῆλθ αὕτη τὴν δαπάνην ἅπασαν ἐν δόματι τοῦ ἰδίου αὐτῆς στέμματος τῆς Καστίλλας ἐνεχυραζοῦσα, χρεῖας τοῦ χούρη, καὶ τὰ πολυτιμώδη αὐτῆς κοσμήματα πρὸς πορισμὸν τῶν ἀνγκαιῶν. Ταχυδρόμος λοιπὸν ἐπέμψθη διὰ νὰ μετακαλίσῃ τὸν Κολόμβον, ὅστις ἦτο ἐν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, μόλις δὲ κατεπίεσθη νὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν αὐλήν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐφαναίξετο ἡδὴ ὑπὸ πάντῃ ἄλλου· οἰανούς· εὐνοίας καὶ ἐλπίδων, οἱ αὐλικοὶ, γενεὰ διεστραμμένη καὶ πονηρὰ, ἐναμιλλῶντο πῶς νὰ τὸν περιποιθῶσιν. Αὐτοὺς δὲ ἐνθουσίαζε τοὺς βασιλεῖς διὰ τῶν λαμπρῶν εἰκόνων τοῦ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, περιφέρων αὐτοὺς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν τῶν βασιλείων, τὰ ὁποῖα ἐπανάταξτο, ὑποσχόμενος δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τῆς Ἰνδίας τοὺς θησαυροὺς καὶ πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ ἁγίου ταφῆ.

Τούτων γενομένων τῇ 17 Ἀπριλίου 1492 ὁ γερμαναὺς τῆς ἐπικρατείας ὑπέβαλεν εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπογραφὴν ἡν ἐπομένῃ συνήκην.

1.) Τὸ ἀζέωμα τοῦ μεγάλου ναύαρχου δίδεται εἰς τὸν Κολόμβον καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ καθ' ἀπάσας τὰς ἀνακαλυφθείσας χώρας τοῦ ὠκεανοῦ.

2.) Διορίζεται ἀντιβασιλεὺς αὐτῶν.

3.) Παραχωρεῖται εἰς αὐτὸν τὰ δέκατον τῶν μαργαριτῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων, ἡ θησαυρῶν, ὅνι ἀνακαλυφθῶσιν, ἀγορασθῶσιν, ἢ ἀνταλλαχθῶσι.

4.) Μόνος αὐτός, ἡ ὁ τοποτηρητὴς αὐτοῦ θέλει καθεῖς ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀμφοτερότητων.

5.) Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ προκαταβάλῃ τὸ ἕκτον τῆς δαπάνης, κατὰ λόγον τῆς προσόδου, ἡ τῶν ὠρηλμάτων.

6.) Δίδεται εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ τὸ τίτλος τοῦ Κυρίου.

Ἀλλὰ τὰ προσκόμματα δὲν ἐξέλιπον ἅπαντα. Οἱ αὐτοικοὶ τῆς παραλίου πόλεως Palos καταδικασθέντες ἐνεκα ἀνταρσίας τινὸς νὰ συνεισφέρωσι εἰς τὴν ἐξοπλισμὸν τοῦ στόλου ἀπειθοῦντο ἰσχυρογινωμένων ἐκ δεισιδαιμονίας καὶ φόβου τῶν ἐνδιχομένων δεινῶν εἰς τοιοῦτον πλοῦν. Γενομένης δὲ μεγάλης κατὰ τοῦτο ἀναβολῆς, μόλις ὁ ἡγούμενος καθυρῶχεσε τοὺς στατισταί, ζοντας, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ ἀτρόμητος τις θαλασσοπόρος ὁ Martin Alonso Piuзон ἀπεφάσισε νὰ προεβήνῃ μόνος τὸ τρίτον πλοῖον ἀξίας 300,000 φρ. ὅθεν τῇ 3. Ἀγούστου 1492 ὁ στόλος ἀπέπλευσεν.

Ἐκπλήττει τῷ ὄντι τὸν ἄνθρωπον ἡ μεγαλὸν ἐνταυτῷ καὶ ἀπαράμιλλος τόλμη τοῦ Κολόμβου καὶ ἐφ' ἡμῶν, ὅτε ἐτελειοποιήθη ἡ ναυτιλία, τίς ἀπορροίξει νὰ ἐπιχειρήσῃ τοιοῦτον πλοῦν ἐπὶ ἀσθενὸς λέμβου; Ἀλλ' ἐκ τῶν τριῶν πλοίων τοῦ στόλου (τῆς μιᾶς λιβρινίδος καὶ δύο μυοπαρώων) ἐν μόνον ἐπείκει κατὰστροφμα, πάντα δ' ὁμοίως ἦσαν κακῶς ἐξηρημέναι· εἶχον ἀτελῆ τὴν πᾶκτωσίν των καὶ διὰ τοῦτο ἐκινδύνευον ὡς ἂν ἐφύσα πάντοτε σφοδρὰ καταγίγλι καὶ ἐπὶ